

Въ четвертъкъ є седмицы

мѣдрагш , бѣзъмній же бѣемъ не чѣстѣтъ (ранъ).
А Прекослѣвіа въздвижетъ всѣкъ салі : гдѣ же ѿгла не-
ѣ мілостиша поситетъ наинъ . Впадеятъ попеченіе мѣжъ смысленніи :
Ги бѣзъмній же размышилѧютъ салл . Йже въздаєтъ салл
А За блага , не подвигнѣтъ салл и з домъ єгѡ . Власть
даєтъ словесемъ начаю правды : предводительствуетъ же
Еи скьдости пра и брань . Йже съдитъ праведнаго неправеднымъ ,
неправеднаго же праведнымъ , нечиєгъ и мерзокъ оу гдѣ .
Си вскѹ блаше имѣніе бѣзъмніи ; стажати бо премѣдрости
бѣзъсердій не можетъ , иже высокъ творитъ свой домъ ,
ищетъ союзшёнія , шстроптиваляй же оучнитися , впадеятъ
Зи въ салл . На всѣкое времѧ дрѹгъ да бѣдетъ тебѣ , братіа
же въ идждахъ полезни да бѣдятъ .

И прочее послѣдованіе преждешивашеніиъ , въ немже при-
чаляемса и стыихъ христовыихъ тайнствъ .

На трапезѣ же іадимъ єлѣй , и вино піемъ , тѣда ради
бѣннагш . Въ ст҃дитовѣ же оуставѣ повелѣваєтъ съх
гасти въ тѣю недѣлю , паче иныихъ , тѣкш дніе плача съть ,
а не праздника : въ сихъ бо оуби пѣти должно єсть и
аллилія . Во стыахъ же горы тунци разединяется , на стыихъ
мѣченикъ мѣ , на предтечевы главы ѿбрѣтеніе , и въ средѣ
кртопоклоннію , и на великии канонъ , и на несѣданіе ,
гасти два варенія из єлѣемъ , и испивать по двѣ чаши
вина . Сїл же называемоахомъ любви вѣней ѿбонихъ ,
да пронзволаляй спасгися , благогодѣйшее предъ бгомъ
Зрѣ и збираєтъ . Подобаетъ вѣдати , тѣкш аще слѹчитися благо-
вѣщеніе престыя бци въ сей день , поетиа послѣдованіе
великагш канона прежде , из понедѣльника во вторникъ ,
сирѣчь въ понедѣльникъ вечера . Праздникъ же бываетъ
непреложный .